

[Flyggaard]

I en leder i bladet Motor, nr. 16, for den 10. september 1979 står anført følgende:

»FDM opfordrede i august skatte- og afgiftsministeren til at forhøje det fradrag, en skatteyder må foretage, såfremt han ikke har mulighed for at benytte offentlige transportmidler til og fra arbejde.

Nu har statsskattedirektoratet meddelt, at fradraget for kørsel mellem hjem og arbejdsplads forhøjes fra 58 øre til 75 øre pr. kilometer gældende fra 1. juli.

Statsskattedirektoratet har benyttet lejligheden til også at forhøje taksterne for privatkørsel i arbejdsgiverens bil. Men hvor de øvrige kilometertakster er forhøjet med 17 øre, er taksterne for privatkørsel i arbejdsgivers bil blevet forhøjet med 30 øre for de to første takstgrupper med egenvægt indtil 1300 kg og 80 øre for biler over denne vægtgrænse. Taksterne er nu for de første 10.000 km 180 øre, 230 øre og 330 øre mod tidligere henholdsvis 150 øre, 200 øre og 250 øre.

FDM har gentagne gange påpeget det helt urimelige i, at det skattemæssigt skal være ca. dobbelt så dyrt at køre privat i arbejdsgivers bil som at stille egen bil til rådighed. Med de nye takster er denne urimelighed blevet forstærket.

Dertil kommer så det helt vanvittige, at de nye takster for privat kørsel i arbejdsgiverens bil ikke som de øvrige takster gælder fra 1. juli, men for hele indkomståret 1979.

Kilometerpengene bør anstændigvis stå i et rimeligt forhold til de faktiske omkostninger – ellers risikerer man, at lønmodtagere hverken har råd til at stille sin egen bil til rådighed for arbejdsgiver eller at køre i arbejdsgivers bil. Det kan hverken staten, erhvervslivet eller arbejdstagere være tjent med.

Det er nu mere end nogen sinde på tide, at fastsættelse og regulering af kilometersatserne tages op til en seriøs vurdering. FDM vil med glæde medvirke.»

Jeg deler FDMs opfattelse af, at her er et spørgsmål, som bør tages op til fornyet og seriøs vurdering, og håber på denne baggrund, at ministeren vil give et imødekomende svar.

Besvarelse (20/9 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Den indkomstpłigtige værdi af privat kørsel i arbejdsgivers bil fastsættes – efter indstilling af statsskattedirektoratet – af ligningsrådet som led i rådets almindelige virksomhed, jfr. skattestyrelseslovens § 11.

De i spørgsmålet omtalte satser for privat kørsel i arbejdsgivers bil er fastsat af ligningsrådet på grundlag af de af »Forenede danske Motorejere« givne oplysninger om de faktiske kørselsudgifter. Satserne tilsigter i almindelighed at svare til hele den besparelse, som den ansatte opnår ved, at arbejdsgiveren stiller bil til hans rådighed, herunder faste udgifter inkl. forrentning af den investerede kapital i bilen.

Hvad angår satserne for erhvervsmæssig kørsel i egen bil og kørsel i egen bil mellem hjem og arbejdsplads, svarer de til de udgiftsbeløb, der godtgøres tjenestemænd for benyttelse af egen bil i offentligt hverv. Satserne tilsigter i hovedsagen alene at modsvare de variable udgifter (benzin, dæk, vedligeholdelse m. v.).

Den forhøjede sats for erhvervsmæssig kørsel i egen bil for kørsel indtil 12.000 kilometer dækker dog tillige en del af de faste udgifter.

Det tilføjes, at beføjelsen til at fastsætte de omtalte satser, som nævnt, tilkommer ligningsrådet, og jeg har ingen adgang til at omgøre rådets afgørelser.

Til *handelsministeren* (11/9 79) af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren gribe ind over for Århus kommune og pålægge den at revidere varmeplan Århus i overensstemmelse med den varmemforsyningslov, der blev vedtaget i folketinget den 30. maj 1979?«

(Spn. nr. 1497).

Begrundelse.

Varmeplan Århus er i modstrid med lov om varmemforsyning på følgende fem punkter:

1. Varmeprognosen i varmeplan Århus er udarbejdet, uden at der er taget hensyn til virkningen af de statslige isoleringsforanstaltninger. Det strider dels mod bemærkningerne til § 4 i lov om varmemforsyning, dels mod den vurdering af det fremtidige varmebehov, som handelsministeriet har foretaget. (Se bi-